

Litterointi

Ihan Raisiosta! Vihreä Raisio

Transcribed by [TurboScribe.ai](#).

Äänitteen kesto: 19 min 4 s

Haastattelija: viestintäjohtaja Mirikka Ruuhonen

Haastateltavat: vihersuunnittelija Markku Tuominen, puistotyöntekijä Auli-Maarit Meriläinen

Mirikka Ruuhonen:

Raisiolaiset ovat ylpeitä puistoistaan ja viheralueistaan, ja siinäpä muuten asia, mikä välillä tulee ulkopaikkakuntalaisille yllätyksenä. Meillä on risteys, mutta meillä on myös kevään kauneimmat kirsikkapuut ja magnoliat ja yli 2000 alppiruusun puisto ja paljon muuta. Eli tänään puhutaan kaupunkivihreästä, kaikesta kauniista ja kukkivasta. Meillä on aiheesta keskustelemassa vihersuunnittelija Markku Tuominen ja puistotyöntekijä Auli-Maarit Meriläinen.

Markku Tuominen:

Moi!

Mirikka Ruuhonen:

Kaikki kiva ei näy, jos aina kulkee ohitse. Pysähdy siis hetkeksi ja lähde meidän kanssa tutustumaan Raision puistoihin. Tämä on Ihan Raisiosta podcast.

[alkumusiikki]

Mirikka Ruuhonen:

Ja aloitetaan heti Alppiruusupuistosta. Tänä vuonna kukinta alkoi tosi aikaisin ja oli tosi nopea. Millainen puiston sesonki teidän mielestä tänä vuonna oli ja vieläkö se jatkuu? Jos vaikka Markku aloittaa.

Markku Tuominen:

Kuten sanoit, puiston kukintasesonki oli lyhytaikainen, mutta näyttävä. Tällä hetkellä kukinta alkaa olla lähes lopussa.

Auli-Maarit Meriläinen:

Se oli todella nopeaa. Ihan niin kuin kaikki muutkin kukat, ne menivät parin viikon sisälle. Nyt oli ehkä kaksi viikkoa aikaisemmassa kuin normaalisti.

Mirikka Ruuhonen:

Kaikki ei ehkä ehtineet ollenkaan, mutta onnekkammat varmaan ehti. Alppiruusupuisto on raisiolaisille tosi tuttu ja rakas paikka, mutta miten hyvin se, Auli, tunnetaan Raision ulkopuolella?

Auli-Maarit Meriläinen:

Muutamana vuonna siellä oli vieraskirja. Siellä oli vierailijoita ihan Thaimaasta, Kanadasta, USA:sta, Serbiasta... Suomessa oli ihan Oulusta, Posiosta, Sodankylästä... Aika kattavasti eri puolilta Suomea. Tänä vuonna oli bussilastit Norjasta ja Saksasta. Ja sitten ihan tuosta Hämeenlinna-Lahti-Kaarina seudulta, yli kymmenen bussilastia. Ja sitten on tietysti ollut tuossa Hesarissa ja Viherpihassa, Viherympäristöliiton lehdessä. Varmaan aika kattavasti tiedetään tuosta.

Tuosta vieraskirjasta löytyi pari kivaa kommenttia. ”Lempo soikoon, on nättejä risuja! Olimme kyllä erittäin tyytyväisiä näkemäämme vaimoni kanssa.” Ja toinen oli, että: ”tuln tänne keräilemään pohdintojani, ajatuksia sydämelläni. Kukkien kauneus sekä kesäillan humu saivat kyöneleeni vierimään.”

Mirkka Ruohonen:

Kyllä. Moni kysyy, että onko siellä kävijälaskuria. Millainen haisu on siitä, että kuinka paljon siellä sesongin aikana porukkaa käy?

Auli-Maarit Meriläinen:

No se on kyllä aika mahdoton arvioida, koska siitä menee se kävelytie läpi ja ne voi olla ihan ohikulkijoita. Melkein kahvilan pitäjä osaa sanoa kaikkein tarkemmin tähän, mutta sinne on hyvin vaikea laittaa mitään laskuria. Tuhansia.

Mirkka Ruohonen:

Tuhansia. Vaikuttaa siltä, että siellä Raision lukion kupeessa, mäntymetsikössä, on täydelliset olosuhteet juuri alppiruusuille. Mutta kumpi tuli ensin; sopiva paikka puistolle vai idea tehdä Raision alppiruusu puisto?

Markku Tuominen: No kyllä se oli ajatus ensin. Synty siinä, kun me oltiin, kun oli 1998, olimme vierailulla Mustilan Arboretumilla. Tuli se, niin Elimäellä. Siellä se ajatus sitten syntyi, että jos Raisioonkin jotain vastaavaa. Hetken päästä siinä paikkakin selkeni, että keskeinen paikka, risteyspaikka tavallaan, keskellä asutusta. Se on osoittautunut hyväksi.

Mirkka Ruohonen:

Onko niin, että ensimmäiset alppiruusut pääsi sinne jo silloin 90-luvulla?

Markku Tuominen:

Ensimmäiset oli sitten jo seuraavana vuonna eli 1999. Meillähän oli sitten valtuustossa äänestys. Siellä oli kaksi kohdetta vastakkain. Oli kaupungin kesäkukat ja sitten alppiruusu puisto. Alppiruusu puisto veti tällä kertaa pidemmän korren.

Auli-Maarit Meriläinen:

Tuo paikkahan on loistava silleen, että siihen saatiin tuo iso parkkipaikka viereen. Silloin kun lukio päättyy, niin sesonki yleensä alkaa.

Mirkka Ruohonen:

Alppiruusu puistohan kehitty ja kasvaa vuosi vuodelta. Mitä seuraavaksi on tulossa? Onko jotain sellaista, mistä itse haaveillette? Nyt ei tarvitse sitten miettiä edes sitä rahapussia tai kaupungin budjettia. Saa vapaasti haaveilla, jos Auli aloittaa.

Auli-Maarit Meriläinen:

Virtaava vesi olisi kyllä kauhean kivaa. Sen lammikon vieressä on sellainen kaunis kallio, missä on vielä juuri sellainen sopiva paikka, mistä tuollaisen virtauksen saisi tulemaan. Mutta sehän edellyttää, että olisi vettä ja sähköä.

Markku Tuominen:

Mulle tuli lähinnä mieleen, että aloitettaisiin sillä, että puiston keskeneräisten alueiden kunnostus. Lähinnä on pysäköintialueen Kaurinpuoleinen reuna ja lammikon ympäristö. Jos tässä nyt haaveillakin saa, niin taisi olla siinä listallani vesiposti, webbikamera ja suunnitelma puiston kohdevalaistuksesta. Siinä alkuun.

Mirkka Ruohonen:

Miten tätä puistoa voisi kehittää ympärivuotisesti niin, että siellä olisi aina mukava kuljeskella? Vai onko siellä nyt jo aina mukava kuljeskella?

Markku Tuominen:

Siellä on nyt jo, mutta varmaan jatkossa paranee, koska me yritämme puiston kukintakautta saada pidentymään. Keväällä olisi kirsikat, magnoliat, atsaleat, sitten alkaa alppiruusut. Alppiruusujen jälkeen olisi erilaiset hortensiat. Sitten jatkossa puistoon on tarkoitus lisätä myöskin eksoottisia vaahteroita, jolloin saadaan parannettua puiston ruskaefektiäkin.

Auli-Maarit Meriläinen:

Sitten nämä kausivalot olisi kyllä todella kiva, että silloin kun alkaa pimeä kausi, on kauhean pitkä. Jos tuossa syyskuun, lokakuun vaihteessa voisi saada kausivalot sinne eri kallioita valaistua, tai sitten esimerkiksi ne verkot, mitkä on siinä kun noustaan Alppiruusu- puistoon, niin siihen saisi jotain kivaa.

Mirkka Ruohonen:

Nämä olivat niitä hienoja haaveita tulevaisuuden varalle.

Auli-Maarit Meriläinen naurahtaa.

Markku Tuominen:

Näin on.

Mirkka Ruohonen:

Mutta Raisio on toki muutakin kuin Alppiruusu- puisto. Jos tänä kesänä haluaa tutustua Raision puistoihin ja viheralueisiin, niin mitä suosittelette?

Auli-Maarit Meriläinen:

Se kukinta on kyllä nyt jo mennyt ohi. Yleensä tässä vaiheessa ei oikein ole paljon kukkia, ainoastaan luonnonkukat. Suositteisin menemään nyt Keskuspuiston kedolle, siellä on aivan täysi kukinta päällä. Hyvin kaunis keto. Tässä vaiheessa olisi varmaan kiva poiketa ihan lähimetsiin, koska siellä on ilma viileämpää ehdottomasti, jos on muuten helteistä. Tietysti Karmelinpuistossa lehvästö tekee myös sen, että siellä on huomattavasti viileämpää. Erittäin miellyttävää kävellä siellä.

Mirkka Ruohonen:

Olisiko joku tietty metsä, johon itse veisit vieraita tai muuten suosittelisit asukkaalle?

Auli-Maarit Meriläinen:

Sorolaisen metsä Ylhäistenpuistossa on, mutta se on aika pieni. Siellä on kielokasvusto, sekin on nyt jo mennyt ohi. Minusta Raisiossa on kyllä todella paljon viehättäviä pieniä metsiä, ihan noin kuin kävelyreitillä varrella, jos poikkeaa vaan metsään.

Markku Tuominen:

Itse asiassa Raisio on siitä aika mainio, että täällä on melkein kaikki asuinalueet jollain tavalla kosketuissa metsään. Meillä on todella hienoja pieniä metsiköitä. Ja kyllähän sitten kun metsiä kierteleä niin, kun seuraa kuinka paljon siellä on polkuja, niin kyllä se jostain kertoo, että ne on kovassa käytössä. Ja sitten vielä näistä kohteista, niin haluaisin lisätä nämä paikalliset pienet muutamat lammikot. Tuulilantien lammikko, Keskitien varren lammikko ja nyt Alppiruusu- puiston lammikkosakin, niin sieltä löytyy lumpeita.

Mirkka Ruohonen:

Kuulostaa hyvältä. Miten sitten puistojen ja metsien ulkopuolella, onko jotain tiettyjä alueita, mitä just nyt laitetaan kuntoon tai mitä kannattaisi käydä asukkaiden ihastelemassa? On ne sitten ihan valmiita tai ei sinne päin?

Markku Tuominen:

No meillä on nyt Varpeenkadun kunnostus. Eli siellä on nyt sitten jatkossa 18 erilaista puuta, 14 erilaista pensasta ja kevään, kesän ja syksyn kukintaa ja ruskansävyjä syksyisin. Sitten on Hulvelankadulle, sinne tulee 25 erilaista puuta, eli siitä tulee jatkossa pienimuotoinen katupuubaroretum. Ja sitten syksymmällä saamme myöskin Kaanaantien varteen katupuustutuksia, reilu 50 kappaletta. Ja sitten kehittämiskohteita, niin voisi mainita eri puolilla kaupunkia olevien lammikkojen kunnostus ja hulavesilammikkojen lisääminen. Sitten olisi asuinalueiden sisääntulojen maiseman kohentaminen esim. istutuksilla.

Mirkka Ruohonen:

Voitko antaa joku esimerkki asuinalueesta, missä tätä tehdään?

Markku Tuominen:

Sitä ei tällä hetkellä vielä tehdä missään, mutta se on nyt lähinnä ajatuksissa, että se olisi aika tärkeää. Ja ensimmäisenä vaikka tulee mieleen, kun mennään Vaisaareen, niin siinä on sisääntulo melkoisen tyly. Ja sitten on uusi puisto tietysti, niin se olisi syreeniteemalla. Ja sitä olen sitten kaavioinut tuonne Ylhäisten puistoon, kun se on semmoinen 70-luvun tyhjä puisto, niin se kaipaa vähän kohentamista. Ja pionipuisto, jollei nyt ihan omanaan, niin jonkin suurempaan puistoon, niin sen yhteyteen. Siinä on lähimmät.

Mirkka Ruohonen:

Hienoja suunnitelmia. Onko Aulilla lisättävää?

Auli-Maarit Meriläinen:

No ei, tämä oli aika tyhjentävä.

Mirkka Ruohonen:

Ja mennään sitten kohti asukasbudjettia ja muita tällaisia asukkaiden toiveita, mitä parhaillaan tehdään ja toteutetaan. Niin asukasbudjetissa äänestettiin toteutettavaksi maisemapelto. Kertoisitko Markku siitä vähän lisää?

Markku Tuominen:

No se on tullut tuohon Itäraitin ja Nesteentien kainaloon. Siinä missä on nämä mainoskontit, niin siihen on kylvetty nyt auringonkukkaa. Ja paikka valikoitui sen takia, että muhun oltiin Fölistä yhteydessä, että he täyttävät vuosia. Ja heillä on muillakin Föli-paikkakunnilla tällaisia auringonkukkapeltoja. Siitä tulee meille myöskin.

Mirkka Ruohonen:

Ja se on sitten niin, että asukkaat saa käydä niitä poimimassa?

Markku Tuominen:

Ehdottomasti, kyllä.

Mirkka Ruohonen:

No niin, että loppukesää odotellessa.

Markku Tuominen:

No elo-syyskuussa odotamme mahtavaa kukintaa.

Mirkka Ruohonen:

Joo. Ja sitten taas valtuustoaloitteena on toivottu Kirsikkapuistoa. Mikä on sen tilanne?

Markku Tuominen:

Kirsikkapuiston tilanne on tällä hetkellä se, että sitä ollaan laittamassa nyt tulevana syksynä suunnitteluun. Ja varmaan moni tietääkin, niin Kirsikkapuiston tuleva paikka on Urheilustadionin eteläpääty.

Mirkka Ruohonen:

Okei. Ja minkäs verran kirsikoita sinne voisi ensi vaiheessa laittaa?

Markku Tuominen:

No alustava ajatus on semmoisista 130–150.

Mirkka Ruohonen:

Kuulostaa hienolta.

Markku Tuominen:

Sen vielä voi sanoa, että pääosin tulee varmaan perinteistä rusokirsikkaa, mutta myöskin muita koristekirsikkalaatuja, niin kokeilemme.

Mirkka Ruohonen:

Joo. Ja kaupungissahan on jo valmiiksi kokemusta kirsikoista, niin missä teidän mielestä ne kauneimmin kukkii?

Auli-Maarit Meriläinen:

No ihan tuossa suurimmat on Keskuspuistossa ja Lumparlan puistossa. Siinä on aika kookkaita jo.

Mirkka Ruohonen:

Joo. Ja jos kulkee Turun ja Raision väliä Satakunnantietä, niin on varmasti huomannut siellä Kuloistenniityssä, että siellä on jotakin toimintaa. Ja päiväkodin ja asuintalojen lisäksi sinne tehdään ihan uutta puistoaluetta. Millä mallilla se nyt on?

Markku Tuominen:

Se on sillä mallilla, että siellä on nyt jo maakummut suurin piirtein muotoiltu. Sitten on tehty nurmikkoalueita, vähän istutettu kasvillisuutta. Käytäviä on tehty lähestulkoon koko alueelle sekä laitettu valaistusta.

Mirkka Ruohonen:

Millainen puisto siitä sitten tulee?

Markku Tuominen:

Se on sellainen, että se on toiminnan ja nautiskelun puisto. Sinne tulee ehkä Raision laadukkaita leikkipaikkoja. Sitten siellä on urheiluaktiiviteettia moneen makuun. Kasvillisuudeltaan se on varmaan jatkossa Raision monipuolisin puisto. Sekä puustolta että pensastolta.

Mirkka Ruohonen:

Ja milloin sinne pääsisi nautiskelemaan?

Markku Tuominen:

No, sitä en mene nyt tarkkaan... Se on ihan sen valmistuminen päättäjistä kiinni. Mutta ensi vuodeksi ollaan hakemassa rahaa leikki- ja liikunta-alueisiin. Kyllä se siitä pikkuhiljaa.

Mirkka Ruohonen:

Joo. Ja muutakaan valmista siellä ei vielä ole, mutta päiväkotia aloitetaan pian rakentamaan.

Markku Tuominen:

Aivan.

Mirkka Ruohonen:

Miten sitten muut leikkipuistot? Asukasbudjetin aikana niihin tuli paljon toiveita. Miten niitä kehitetään?

Markku Tuominen:

Meillä on nyt kaikkein tärkeimpänä varmaan leikkipaikolla aitaamisprojekti. Eli ei nyt voi sanoa, että jokaiseen 38 tulee aita, mutta suurimpaan osaan tulee kunnollinen kolmilankametalliaita. Se on siinä meillä päällimmäisenä.

Ja sitten määrärahojen puitteissa uusitaan yksittäisiä leikkivälineitä eri paikoissa.

Mirkka Ruuhonen:

Ja sitten aina välillä asukkaatkin pääsevät istutushommiin Alppiruusupuistossa aina syksyisin on istutuspäivä. Ja sitten elokuussa Karmelinpuistoon istutetaan pyökkejä. Parasta aikaa lapionvarteen on etsitty vapaaehtoisia ja haku on vielä auki. Vähän juhannuksen yli voidaan pitkittää. Mikä juttu tämä on ja miksi juuri pyökkejä?

Markku Tuominen:

Se on kun Raisio täyttää 50 vuotta kaupunkina. Kun tuli ehdotuksia tai siis pyyntöjä, että pitää keksiä jotain aktiviteettia ja muuta kivaa, niin ajattelin, että pyökkimetsä olisi ihan paikallaan. Meillähän on pyökistä jo ennakkoon hyviä kokemuksia, esimerkiksi tässä hallintokorttelissa Ystävydenpuistossa on pyökkejä. Ja sitten meillä on Aaponkujalla pyökkejä katupuuna ja muuta. Ja sitten tässä on tietysti sekin takana, että kaupungin istutettavia puita pyritään saamaan enemmän monipuolisemmaksi ja monilaisemmaksi. Se on lähinnä ilmastonmuutosta vastaan ja sitten tietysti liikkuu erilaisia kasvitauteja ja muuta.

Mirkka Ruuhonen:

Mitä enemmän on erilaisia puita, niin sitä paremmin pystytään turvaamaan ne puistot jatkossa.

Markku Tuominen:

Näin on, juu.

Mirkka Ruuhonen.

Okei. Nyt kun päästiin tästä Karmelinpuistosta puhumaan, ja sehän on yksi Auliin suosikkipuistoja, eikö ookin, niin mikä siellä on sun mielestä parasta?

Auli-Maarit Meriläinen:

Kyllä se tunnelma on, kun siellä kävelee sitä ulkokehää. Lehvästö kaartuu pään yli ja siellä on niitä pähkinäpensaita. Se on keväällä ensimmäisenä, koska ihan talven jälkeen kevät on kauhean tärkeä. Sieltä alkaa sipulikukat tulla silloin ja siinä todellakin kannattaa silloin käydä. Tänä vuonna ne tuli kaikki yhtä aikaa. Sekin oli, että kaikki sipulikukat tulee yhtä aikaa kuin yleensä ne jaksottuu aina mikä tulee ensin ja mikä sitten seuraavana. Myös syksy on hieno siellä. Ja talvi, koska talvella lumikuorma kaartaa vielä ne oksat vähän kauniimmin. Se on kyllä hyvin monimuotoinen. Ja nyt se jatko-osakin, niin sinne tulee pyökkiä ja luonnonruusuja. Se on viihtyisä.

Markku Tuominen:

Itseasiassa Karmelinpuistosta vielä sen verran, että ajatus siitä, että tuli pähkinäpensaita, syntyi oikeastaan Ruissalon luontopolulla. Siellä olin kävelemässä ja siellä oli molemmiin puolin kasvoi pähkinäpensaita. Ne kaartui siihen käytävän tai polun ympäri. Ne oli ne isot pähkinäpensaat ja minulle tuli mieleen kanttarelli niistä. Ja sitten ajattelin, että ne on niin mahtavia pensaita, että niitä on saatava meillekin puistoon.

Mirkka Ruuhonen:

Löytääkö sieltä asukkaat myös niitä pähkinäitä syksyisin?

Markku Tuominen:

Itseasiassa siellä ollaan kyllä, silloin tällöin olen nähnyt jonkun niitä keräämässäkin.

Mirkka Ruohonen:

Okei, no siinäpä vinkki syksylle.

Markku Tuominen:

Enkä tarkoittanut nyt oravia pelkästään.

Auli-Maarit Meriläinen:

Kyllä siellä vaihtelee se pähkinäsato, että joku vuosi on tosi hyvä. Joku syksy kerättiin kahdeksan litraa pähkinöitä ja sitten niitä kylvettiin tuonne joen varten. Mutta kyllä ne oravat osaavat tehdä sen paremmin jostain syystä.

Mirkka Ruohonen:

Ne on nopeampia.

Markku Tuominen:

Itseasiassa oravat toimii siellä Karmelinpuistossa niin kuin kylväjinä. Esimerkiksi minä itsekin kyllä vapaa-aikana siellä vähän niitä oon kylvänyt, mutta oravat kylvää niin paljon, että varmaan suurin osa on unohtanut mihin ne on laittanut. Ja siitä johtuu, että siellä on paljon uusia siementaimia.

Mirkka Ruohonen:

Okei, joo. Eli jos haaveilee omalle pihalle pähkinäpuista, niin kannattaa käydä ottamassa mallia sitten Karmelinpuistosta.

Markku Tuominen:

Kyllä, kyllä.

Mirkka Ruohonen:

Ja ehkä hakemassa syksyllä yhden-kaksi pähkinää.

Markku Tuominen:

Ehdottomasti. Ja vähän useammankin ei haittaa.

Auli-Maarit Meriläinen:

Nehän on täysin syötäviä, että jos vaan jaksaa niitä pieniä avata, niin ne on ihan syötäviä.

Mirkka Ruohonen:

Joo, siitä vaan popsimaan. Tänään ollaan käyty aika monessa Raision puistossa. Ollaan kuultu, miten vihreä kaupunkia suunnitellaan ja miten sitä käytännössä rakennetaan. Ja nyt tiedetään, että aina välillä asukkaatkin pääsee laittamaan lapion multa. Kiitos keskustelijat, vihreäsuunnittelija Markko Tuominen ja puistotyöntekijä Auli-Maarit Meriläinen.

Markku Tuominen:

Kiitos.

Mirkka Ruohonen:

Tämä on ihan Raisioista podcast. Pysy kuulolla, näitä tulee lisää.

Transcribed by [TurboScribe.ai](https://www.turboscribe.ai).